

God loves all His creatures, but He has a special affection for Israel. Why does God love the Jewish people?

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Lech Lecha** (לך לך | Go forth)
- **Torah:** Genesis 12:1-17:27
- **Haftarah:** Isaiah 40:27-41:16
- **Gospel:** Matthew 1:1-17

The Greatness of the Fathers

Consider the greatness of the forefathers. God appeared to them regularly. They were prophets. He spoke to them. They heard his voice. God said to Abraham "Go ye forth," and Abraham went forth. He said, "Sacrifice for me," and he sacrificed. He said to Isaac, "Stay," and Isaac stayed. He said to Jacob, "Go back," and he went back. Whatever He told them to do, they did.

The LORD associated His own name with them. He calls Himself the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob. He never calls Himself the God of Joseph or the God of Moses or the God of David. He is the God of Abraham, Isaac, and Jacob, the God of our fathers. The apostles speak reverently of the three patriarchs and declare, "God is not ashamed to be called their God" (Hebrews 11:16).

When Israel sinned by making the Golden Calf, God was angry enough with them to destroy them, but Moses stayed His hand by invoking the memory of the LORD's covenant with the fathers. Moses prayed, "Turn from your fierce anger; relent and do not bring disaster on your people.

Remember your servants Abraham, Isaac and Israel." God relented on their behalf.

Paul explained to the increasingly Gentile congregations in Rome that the Jewish people remained God's chosen people even though they had not accepted the gospel. He said, "From the standpoint of the gospel they are enemies for your sake, but from the standpoint of God's choice they are beloved for the sake of the fathers for the gifts and the calling of God are irrevocable" (Romans 11:28-29). God loves the Jewish people on account of the fathers. Moses says, "Because He loved your fathers, therefore He chose their descendants after them" (Deuteronomy 4:37). How great are your Fathers, O Israel! The daily prayer declares that "For the sake of His devotion to the Fathers, He brings us a redeemer," the ultimate Son of the ultimate Father.

Traditional Jewish teaching explains that the stories and deeds of Abraham, Isaac, and Jacob

God houdt van al Zijn schepselen, maar Hij heeft een speciale genegenheid voor Israël. Waarom houdt God van het Joodse volk?

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Lech Lecha** (לך לך | Ga uit)
- **Torah:** Genesis 12:1-17:27
- **Haftarah:** Jesaja 40:27-41:16
- **Evangelie:** Matteüs 1:1-17

De Grootheid van de Vaderen

Denk aan de grootheid van de aartsvaders. God verscheen regelmatig aan hen. Zij waren profeten. Hij sprak met hen. Ze hoorden zijn stem. God zei tot Abraham "Trekt uit," en Abraham ging uit. Hij zei: "Slachtoffer voor mij," en hij slachtofferde. Hij zei tegen Isaak, "Blijf," en Isaak bleef. Hij zei tegen Jakob: "Ga terug," en hij ging terug. Wat Hij hen opdroeg, deden ze.

De HEERE associeerde zijn eigen naam aan hen. Hij noemt Zichzelf de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. Hij noemt zichzelf nooit de God van Jozef of de God van Mozes of de God van David. Hij is de God van Abraham, Isaak en Jakob, de God van onze vaderen. De apostelen spreken eerbiedig over de drie aartsvaders en verklaren, "God is niet beschaamd om hun God genoemd te worden" (Hebreeën 11:16).

Toen Israël zondigde door het Gouden Kalf te maken, was God boos genoeg op hen om hen te vernietigen, maar Mozes bleef Zijn hand, met een beroep op de herinnering aan het verbond van de HEERE met de vaderen. Mozes bad: "Kom terug op uw brandende toorn; doe rustig en breng geen ramp op uw volk.

Denk aan uw dienaren Abraham, Isaak en Israël." Wegens hen werd God rustig.

Paulus legde aan de steeds groeiende niet-Joodse gemeenten in Rome uit dat het Joodse volk Gods uitverkoren volk bleef, hoewel ze het evangelie niet hadden aanvaard. Hij zei: "Vanuit het oogpunt van het evangelie zijn zij wel vijanden om uwentwil, maar vanuit het standpunt van Gods keuze zijn ze geliefd omwille van de vaderen want de gaven en de roeping van God zijn onherroepelijk" (Romeinen 11:28-29). God houdt van het Joodse volk op grond van de vaderen. Mozes zegt: "Omdat Hij van uw vaderen hield, is de reden dat Hij hun nakomelingen na hen verkoos" (Deuteronomium 4:37). Hoe groot zijn uw Vaderen, O Israël! Het dagelijks gebed verklaart dat "Omwille van Zijn toewijding aan de Vaderen, Hij ons een verlosser brengt," de ultieme Zoon van de ultieme Vader.

De traditionele Joodse leer legt uit dat de verhalen en daden van Abraham, Isaak en Jakob het lot van het

foreshadow the destiny of the nation of Israel. Rabbinic literature expresses this concept with the often-repeated maxim, "The deeds of the forefathers are portents for the sons." The fathers prepared the way. They pioneered the trails that their children followed, both spiritually and geographically. They blazed the trail to the Promised Land. They went down into Egypt and out again. They went into exile and returned. They blazed the trail of faith. Both Jewish and Gentile believers are spiritual descendants of Abraham, Isaac, and Jacob. We are capable of the things the forefathers accomplished because we are their spiritual sons and daughters. The deeds of the fathers serve as portents for their children—all who believe, the Jewish people first, but also the Gentile—all those who follow in the steps of the faith of our fathers.

volk Israël voorafschaduwden. De rabbijnse literatuur drukt dit concept uit met de vaak herhaalde stelregel: "De daden van de voorvaderen zijn tekenen voor de zonen." De vaders bereidden de weg. Ze pionierden de paden die hun kinderen volgden, zowel geestelijk als geografisch. Ze verlichtten het pad naar het Beloofde Land. Ze daalden af naar Egypte en kwamen er weer uit. Ze gingen in ballingschap en keerden terug. Ze verlichtten het spoor van het geloof. Zowel Joodse als niet-Joodse gelovigen zijn geestelijke afstammelingen van Abraham, Isaak en Jakob. Wij zijn in staat tot de dingen die de voorvaderen bereikten, omdat we hun geestelijke zonen en dochters zijn. De daden van de vaders dienen als tekenen voor hun kinderen - allen die geloven, eerst het Joodse volk, maar ook de niet-Jood - allen die in de voetstappen van het geloof van onze vaders volgen.